

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 stycznia 2016 r.**

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Martyna Daniłowicz**

Protokolant: Paulina Machowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016 r. we W.

odwołania D. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 26.03.2015 r. Nr (...) -SER-1-ow-07- (...)

w sprawie D. F.

przeciwko ZUS we W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 26.03.2015 r., Nr (...) -SER-1-ow-07- (...) i przyznaje wnioskodawcy D. F. prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 28.06.2014 r. za doznany dalszy 3% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 2190 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Ubezpieczony D. F. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 26 marca 2015 r. znak (...) -1-O-07- (...) o przyznaniu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podał, że wysokość uszczerbku na zdrowiu została zaniżona. W jego ocenie przy ustalaniu procentowego uszczerbku na zdrowiu pominięto pełny charakter i rozmiar doznanego uszczerbku. Zdaniem ubezpieczonego nie uwzględniono skręcenia kolana lewego wraz z uszkodzeniem więzadeł bocznych oraz gromadzeniem się płynu w kolanie. Pomimo złożenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika decyzja ZUS została podtrzymana. D. F. wskazał, że oprócz skręcenia lewego kolana doznał również uszkodzenia więzadła pobocznego piszczelowego, co zostało potwierdzone przeprowadzonym przez niego we własnym zakresie badaniu rezonansem magnetycznym, w którym wprost zostało wskazane, że widoczne jest u niego przebyte naciągnięcie bliższej części (...), czyli więzadła pobocznego piszczelowego. Ubezpieczony podał, że powyższa okoliczność nie została wzięta pod uwagę przez organ rentowy, pomimo tego, że jak D. F. podał, okoliczność ta była przez niego sygnalizowana.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw do jego uwzględnienia. ZUS wskazał, że w ocenie Komisji Lekarskiej ZUS, skutki na zdrowiu przejawiają się 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Organ rentowy podał, iż zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz § 8 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r., w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustaleniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania - podstawą orzekania w przedmiocie jednorazowego odszkodowania, są ustalenia Lekarza Orzecznika O/ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS jako instancji odwoławczej. Jej opinia stanowi wyłączną podstawę ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu, braną pod uwagę przy wydawaniu decyzji. Odszkodowanie, które ustala organ

rentowy, określa się w oparciu o występujący u poszkodowanego stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, wyrażony w procentach. Nie podlegają rekompensacie cierpienia, uciążliwości, czy inne dolegliwości będące następstwem urazu. Nie jest to bowiem przewidziane w powołanych wyżej przepisach, które jako wyłączne kryterium ustalenia wymiaru odszkodowania ustanawiają stopień uszczerbku na zdrowiu i nie przewidują innych podstaw.

Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016 r. ubezpieczony wniósł o przyznanie mu odszkodowania odpowiadającego wysokości uszczerbku ustalonego przez biegłego /k. 61 a.s./

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. F. jest pracownikiem K. (...) we W.. W dniu 28 czerwca 2014 r. D. F. podczas patrolu szlaku W. G. – W. M., który odbywał wraz ze st. strażnikiem SOK W. C. doznał naruszenia sprawności organizmu polegającego skręceniu lewego kolana oraz uszkodzenia więzadeł bocznych i gromadzeniu się wody w kolanie. Wypadek ten został uznany za wypadek przy pracy.

Bezsporne, nadto akta ZUS

W dniu 10 lutego 2015 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 28 czerwca 2014 r. Rozpoznano pourazowy, podmiotowy zespół bólowy kolana lewego po przebytym urazie skrętnym. Komisja Lekarska ZUS wydała orzeczenie, w którym stwierdziła 3% długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10 .02.2015 r. w aktach ubezpieczeniowych, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS nr (...) z dnia 23 .03.2015 r. aktach ubezpieczeniowych

Decyzją z dnia 26 marca 2015 r. (...) Oddział we W. przyznał D. F. jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 28 czerwca 2014 r. Odszkodowanie przyznano w łącznej kwocie 2190 zł, licząc 730 zł za każdy 1 % stwierdzonego uszczerbku.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 26.03.20 15 r. k. 20 w aktach ubezpieczeniowych

Na skutek wniesienia sprzeciwu Przewodniczący Komisji Lekarskich podtrzymał decyzję ZUS.

Dowód: opinia Przewodniczącego Komisji Lekarskich k. 23 w aktach ubezpieczeniowych

Biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej rozpoznał u ubezpieczonego stan po skręceniu kolana lewego z uszkodzeniem więzadła pobocznego piszczelowego, zmiany zwyrodnieniowo-przeciążeniowe łątkotki przyśrodkowej, zmiany zwyrodnieniowe (chondromalacyjne przedziału przyśrodkowego i rzepki w badaniu (...)). Uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem przy pracy zdaniem biegłego wynosi 6%. Zdaniem biegłego choroba zwyrodnieniowa łątkotki przyśrodkowej, przedziału przyśrodkowego kolana i rzepki stwierdzona w badaniu (...) z dnia 18 marca 2015 r. ma związek z wypadkiem. Okres 9 miesięcy między urazem a badaniem (...) jest dostateczny do powstania opisywanych zmian zwyrodnieniowych. Biegły sądowy stwierdził, że Lekarz Orzecznik i Komisja Lekarska ZUS nie uwzględnili zmian uwidocznionych w badaniu (...) i związanego z tym upośledzenia sprawności. W okresie badania przez Orzeczników ZUS nie było wyszczuplenia uda lewego oraz zwiększonego objawu szufladkowego przedniego. Uszczerbek na zdrowiu został więc w orzeczeniach ZUS zaniżony. Ubezpieczony wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego uznając, że ustalony uszczerbek na 6 % jest zaniżony, ponieważ nie uwzględnia zbierającej się wody w kolanie. W odpowiedzi na powyższe zastrzeżenia biegły wskazał, że zmiany w postaci obrzęku, wysięku i wynikające z tego ograniczenie sprawności kolana mogą wynikać ze stwierdzonych w opinii zmian chondromalacyjnych zwyrodnieniowych kolana i uszkodzenia łątkotki przyśrodkowej kolana.

Dowód: opinia sądowo – lekarska biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej dr. n.med. J. S. z dnia 09.09.2015 r. k. 18-18v, zastrzeżenia do opinii w protokole rozprawy z dnia 12.11.2015 r. k. 49, opinia sądowo – lekarska uzupełniająca z dnia 15.12.2015 r. k. 51

Mając na względzie powyższe Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, których prawdziwości i autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała. Również Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności. W niniejszej sprawie sporna była jedynie okoliczność skutków wypadku przy pracy, którego ubezpieczony doznał w dniu 28 czerwca 2014 r. Organ rentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu u wnioskodawcy ustalił na 3%, z czym nie chciał zgodzić się D. F.. Ustalenie tej okoliczności wymagało natomiast wiadomości specjalnych, wobec czego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedycznej. Biegły sądowy uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem przy pracy ubezpieczonego ocenił na 6 %. Sąd podzielił w całości sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego specjalisty z zakresu chirurgii i ortopedii dr. n.med. J. S., którą ocenił jako rzetelną i wyczerpującą, sporządzoną zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającą odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W ocenie Sądu opinia ta zawiera aktualną ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy. Z powyższych względów Sąd uznał opinię za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych. Należy wskazać, że organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego, natomiast zarzuty do opinii skierowane przez wnioskodawcę stanowiły jedynie polemikę z ustaleniami biegłego. Ubezpieczony wskazał bowiem jedynie, że uważa, iż uszczerbek na zdrowiu powinien być ustalony w wyższym stopniu, ponieważ w kolanie zbiera mu się woda. Biegły sądowy w opinii uzupełniającej w sposób rzetelny, jasny i logiczny argumentował, że wskazywane przez wnioskodawcę dalsze zmiany nie pozostają w związku z wypadkiem. W ocenie Sądu wobec powyższego należało w całości podzielić wnioski wynikające z obu opinii.

W myśl przepisu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009.167.1322 ze zm.), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 powołanej wyżej ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Przy czym na mocy ust. 2 powołanego artykułu za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. W myśl ust. 3 art. 11 za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt, iż D. F. uległ w dniu 28 czerwca 2014 r. wypadkowi przy pracy oraz to, że w jego następstwie doznał uszczerbku na zdrowiu. Powyższe twierdzenia wnioskodawcy przyznał sam organ rentowy, jak również znajduje to potwierdzenie w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy (w tym orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS) oraz treści rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji.

Natomiast kwestią sporną był stopień uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy. Wnioskodawca bowiem kwestionując prawidłowość wydanej przez stronę pozwaną decyzji podniósł, iż stan zdrowia uzasadnia przyznanie mu wyższego niż 3% uszczerbku na zdrowiu.

Powyższe stanowisko ubezpieczonego potwierdził w swojej opinii biegły z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej, który na podstawie wywiadu, analizy dokumentacji lekarskiej oraz badania wnioskodawcy stwierdził ostatecznie, iż na skutek wypadku przy pracy wystąpił u niego 6 % długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił swojej aktualności, zgodnie z którym „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń” (tak. SN w wyroku z 19 grudnia 1990 r. I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Wobec powyższego Sąd uznał, iż ZUS w sposób nieprawidłowy ustalił uszczerbek na zdrowiu powoda, zaniżając go w sposób nieuzasadniony. Jak wynika z opinii biegłego, orzecznicy ZUS nie uwzględnili zmian uwidoczonych w badaniu rezonansowym, a co za tym idzie nie wzięli pod uwagę związanego z tym upośledzenia sprawności. W takich okolicznościach należało uznać, że decyzja ZUS jest nieprawidłowa, a ustalony uszczerbek na zdrowiu wynosi 6 %, a nie tak jak przyjął organ rentowy jedynie 3%.

W świetle powyższego Sąd, stosownie do treści art. 477 (14) § 2 kpc, uwzględnił odwołanie D. F. i przyznał mu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 28 czerwca 2014 r. za doznany dalszy 3% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 2190 zł. Wysokość jednorazowego odszkodowania ustalona została według stawek za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu obowiązujących w dniu wydania tej decyzji. (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009 r., sygn.akt I UZP 2/09, publik. w lex nr 487994)

Na koniec wskazać należy, że Sąd nie zawiadamiał w niniejszej sprawie pracodawcy o toczącym się postępowaniu. W tym zakresie nadmienić należy, że zgodnie z uzasadnieniem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r. I UK 8/07 pracodawca nie jest zainteresowanym w postępowaniu o przyznanie prawa do renty z tytułu wypadku przy pracy lub o jednorazowe odszkodowanie, bowiem rozstrzygnięcie o prawie do renty z tytułu wypadku przy pracy, czy o jednorazowym odszkodowaniu z tytułu wypadku przy pracy nie stwarza po stronie pracodawcy żadnych praw ani obowiązków, tym bardziej, że podobnie jak w przypadku niezwiązania organu rentowego wyrokiem sądu pracy ustalającym wypadek przy pracy, pracodawca również nie jest związany wyrokiem wydanym w wyniku odwołania się od decyzji organu rentowego, przyznającym wskazane wyżej świadczenia. Sąd orzekający w niniejszym składowie w pełni podziela to stanowisko.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.